

چکیده

مقدمه : سلامت یکی از نیازهای اساسی انسان و پایه هر فعالیتی است که افراد انجام می دهند. شواهد بیانگر این حقیقت است که بین سطوح بالای سلامتی و سطوح بالای درآمد ارتباط مستحکمی وجود دارد. از آنجایی که در تمام کشورهای دنیا درجاتی از نابرابری توزیع درآمد وجود دارد، اختلاف بسیاری بین درآمد ثروتمندان و فقیران در هر دو گروه کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه یافت می شود. بنابراین با افزایش این نابرابری در کشورها بخصوص کشورهای در حال توسعه قدرت خرید مردم کاهش می یابد، لذا خانوارها درصد کمتری از درآمد خود را به سلامتی اختصاص می دهند.

روش کار : این پژوهش از نوع مطالعات طولی است که به بررسی تأثیر نابرابری توزیع درآمد و متغیرهای کنترل آن بر وضعیت سلامتی تعداد ۲۲ کشور در حال توسعه از جمله ایران در طی سال های ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۸ می پردازد. داده ها و اطلاعات مورد نیاز از طریق مقالات، کتب و سایتهای اینترنتی گردآوری شده و جهت تحلیل داده ها به روش داده های تابلویی از نرم افزار Eviews استفاده می شود.

یافته ها : ضریب جینی به عنوان معیاری برای سنجش نابرابری توزیع درآمد در ایران و سایر کشورهای منتخب، دارای تأثیر منفی و معنی داری بر امید به زندگی بوده در حالی که با نرخ مرگ و میر کودکان و نرخ باروری کل رابطه مثبت دارد و درآمد سرانه، آموزش نیروی انسانی و پس انداز به عنوان متغیرهای کنترل به کار رفته در این پژوهش، تأثیر مثبت و معنی داری بر امید به زندگی و با نرخ مرگ و میر کودکان رابطه منفی و معنی داری دارند. همچنین اثر منفی و معناداری بین آموزش نیروی انسانی و پس انداز با نرخ باروری کل دیده می شود.

بحث و نتیجه گیری : در دوره زمانی مورد مطالعه با افزایش نابرابری توزیع درآمد، امید به زندگی کاهش، میزان مرگ و میر کودکان افزایش و میزان نرخ باروری کل نیز افزایش یافته است. لذا سیاستگذاران می توانند از طریق اتخاذ سیاست های مناسب همچون توزیع عادلانه منابع در نظام سلامت، سرمایه گذاری در امر آموزش نیروی انسانی و... زمینه را به منظور بهبود و ارتقای وضعیت سلامتی افراد جامعه آماده کرده و از این طریق به کاهش نابرابری توزیع درآمد کمک کنند.

کلید واژه ها : سلامتی، نابرابری توزیع درآمد، کشورهای در حال توسعه، داده های تابلویی